

Досягла того віку і рівня...

Ганна Синьоок

Досягла того віку і рівня,
Коли серце без мандрів слабіє.
Якщо тіло потрапить до півдня,
То здається: у морі сам Біг є.

Як трапляються гори й каньйони,
Набігають враз хвилі блаженства.
Попри втоми вантаж мільйонний
Є свобода у рухах і жестах.

Коли втраплю до іншого міста
І пізнаю його ідею,
Зачуваю, що тут не гість я,
Що у древніх кварталах мій ген є.

Хай не прагну до лав тубільців,
Але в тім дежавю щось є кривне.
І кайфує душа, як у птиці
Дух пізнаваний аборигенний.

/Ганна Синьоок, зі зб. "О-р-і-г-а-м-і"/